

Gregorius, ab ipsis Alexandrinis cæsus occubuit; Constantius interim iubet D. Athanasium, non exilio solum, sed morte mulctari, & *Georgio* lupo alteri illarum ouium grex commissa est: qui maiorem in eas crudelitatem quam quisquam lupo, aut vrsus, aut pardus in oues exercere solet, exercuit.

Athanasius vero fuga elapsus ad Imperium Iuliani, apud quendam scratam virginem in ipsa vrbe Alexandria latitauit; sed nunciata Constantij morte, noctu in Alexandrina Ecclesia visus est. Quæ res omnibus pernam ideo admirationem excitabat, quod adeo repente præter expectationem omnium acciderat. Populus autem Alexandrinus maximo ob hanc rem exultans gaudio, Ecclesias illi reddidit. Quare Ariani inde eiectionis in ædibus separatim conuentus egerunt: atque *Lucium* pro *Georgio*, suæ hæresis Episcopum designarunt. Siquidem *Georgius* iam casu fuerat interfectus.

Athanasius verò post multa pro Ecclesia confecta certamina, cum Episcopatum quadraginta sex annos, non absque multis grauibusque periculis administrasset, decessit è vita, Gratiano II. & Probo consulibus: *Petrumque*, virum valde pium & eximium, reliquit successorem.

Quem primum B. Athanasius suo suffragio designarat: eiusque electioni ab omnibus tam Sacerdotibus quam Magistratibus assensum est. Populus quoque vniuersus acclamationibus, quantum lætitiæ percepisset, demonstrauit.

Ariani *Petrum* comprehensum, in custodiam tradunt: & alijs clericis alio in alium amandatis, *Lucium* in sede Episcopali collocant.

Populus litteris Damasi, Petri creationem firmantibus, confusus expellit *Lucium*: *Petrum* autem in eius locum introducit. *Lucius* itaque sine mora Constantinopolim traiecit. *Petrus* ad exiguum tempus vitam protrahens, moritur: successorem fratrem suum *Timotheum* relinquit.

Timotheo successit *Theophilus*, vir cum summa prudentia, tum animo valde excelso præditus, cuius opera vrbs Alexandria errore in simulachris colendis liberata est.

Cyrillus, filius sororis *Theophili* Alexandria Episcopi, fuit auunculi in eo præfulatu successor.

Dioscorus, in Alexandria Episcopatum post *Cyrillum* successit.

Dioscorus ad Gangrenam urbem Paphlagoniæ incolendam condemnatus, & *Proterius* communibus Concilij suffragijs ad Episcopatum Alexandria gerendum delectus fuit.

Proterio sanctissimo Episcopatus munere, vt moris est, perfungente, *Timotheus* (*Ælurus*) assumptis sibi duobus Episcopis dignitate Episcopali abdicatis, & Clericis itidem exilio mulctatis, à duobus illorū creatur Episcopus, nullo omnino Episcoporum Orthodoxorum ex diœcesi Egyptiaca, sicut in creando Episcopo Alexandrino fieri solet, præsentem: & ita cathedram Archiepiscopatus, sicut ipse putabat, obtinet. Beatus ille Proterius nihil aliud facere poterat, quam dare locum iræ, sicut scriptum est, & quò impetum eorum, qui ad necem illi inferendam accurrebant, effugeret, ad venerandum se recipere baptisterium: quem locum maxime omnium etiam barbari & agrestes homines, qui sacratum eius decus & gratiam inde emanantem, penitus ignorant, violare extimescunt. At isti tamen, qui propositum ab initio *Timotheo* consilium re ipsa perficere nitebantur, ne in puris & inuiolatis